

Soud smetl obžalobu představitelů Druztové

Stížnost zamítnuta! Starosta ani jeho zástupkyně žádný trestný čin nespáchali

ŠÁRKA MEISSNEROVÁ

Druztová – Konečně jsou starosta Druztové Roman Kohout a místostarostka Lucie Moravcová takzvaně očištěni. Jako naprosto nedůvodnou zamítl krajský soud stížnost státní zástupkyně Jany Cimické proti zprošťujícímu verdiktu severoplzeňského okresního soudu. Už ten se neztotožnil s obžalobou. Cimická je vinila z trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, podle soudkyně Marcely Dortové však spáchali maximálně přestupek a krajský soud dal tomuto výroku za pravdu.

Kohout s Moravcovou museli obžalobě čelit téměř dva roky. Jen kvůli "cestě necestě" do chatové osady v Druztové přes pozemek bývalého starosty obce Jiřího Šulce a jeho ženy. Přes něj jezdili chatáři léta ke svým rekreačním objektům. Přispívali i na údržbu a zpevňování cesty. Po smrti matky ji ale Šulc pře-

hradil plotem s tím, že tato cesta není veřejně přístupnou účelovou komunikací, nýbrž jeho soukromý majetek.

Podle Cimické se měla Moravcová dopustit zneužití pravomoci, když v létě 2007 nechala odstranit vrata, kterými Šulc cestu přehradil. A Kohout tím, že chtěl odvézt z cesty materiál a odtáhnout Šulcovi auto, které chatářům spolu s hromadou škváry v přístupu také bránilo. Soud, který se táhl od srpna 2009, však rozhodl, že jednání obžalovaných vycházelo z předtím již jednou vydané exekuce na překážku v jízdě, po které Šulc oplocení zase vrátil. Cimická namítala například to, že na základě exekuce nebylo možné konat opakovaně či že Kohoutovo jednání nebylo vůbec jejím předmětem. Podle soudu však oba konali v dobré víře a nebyla naplněna skutková podstata trestného činu. Například společenská nebezpečnost věci nebyla vyšší než nepatrná.

OBŽALOBU Z TRESTNÉHO ČINU, kvůli které sedávala Lucie Moravcová s Romanem Kohoutem u soudu, už má místostarostka se starostou Druztové z krku. Archivní foto: Deník/Šárka Meissnerová

Cimická namítala například i to, že před odstraněním překážek bylo nejprve potřeba zodpovědět otázku, zda se na Šulcových pozemcích nachází či nenachází přístupná účelová komunikace. „Předně je třeba konstatovat, že komplikovanost právních

vztahů na předmětných pozemcích je skutečně výrazná,“ uvedl v rozhodnutí předseda stížnostního soudního senátu Eduard Wipplinger. Vyžádal si rozhodnutí všech soudů od roku 2005 k této problematice a získal jich téměř dvacet – různých. A

podle zjištění soudce v nich není doposud pravomocně rozhodnuto. „Ani nadřízené správní orgány a bohužel ani soudy nebyly schopny po celou řadu let vyřešit právní stav, který v dané lokalitě existuje, a i z tohoto pohledu je třeba hodnotit jednání obžalovaných, kteří byli dlouhodobě vystaveni tlaku nejen občanů a chatářů v daném místě, ale i ombudsmana, který i po vlastním šetření setrval na názoru, že jde o veřejně přístupnou účelovou komunikaci,“ uvedl Wipplinger.

Ze stížnosti severoplzeňského státního zastupitelství pak podle něj není ani patrné, čeho se vlastně Cimická ve stížnosti domáhá, protože navrhuje tři alternativní řešení případného trestu. S žádnou z námitek se stížnostní soud neztotožnil a proti jeho rozhodnutí není odvolání. Občané Druztové se tak nemusí například bát toho, že by obec musela kvůli zákazu činnosti řešit situaci, kdo je ve vedení vystrídá. Na znovu zvoleném starostovi a místostarostce může ulpět maximálně škraloup přestupku. Zda se jej do-

pusťte či nikoliv má rozhodnout Krajský úřad.

Přesto vedení Druztové nejásá. „Celé naše trestní stíhání a to, co mu předcházelo, trvalo tak dlouho a bylo tak úmorné, že už ani nemáme chuť a sílu se radovat. Střet se zákonem byl pro nás fatální, co se týká naší víry ve spravedlnost a právo. Navíc podstata sporu mezi obcí Druztová a panem Šulcem o existenci komunikace, bohužel, nebude ani tímto rozsudkem vyřešena. Snad se někdy alespoň jedna ze stran sporu o existenci komunikace dočká jasného, smysluplného a hlavně konečného rozsudku v této kauze, tak jak jsme se ho nyní díky rozsudku krajského soudu dočkali my,“ říká Moravcová.

Přestože trestní soud Šulce jako poškozeného nepřipustil, podle slov jeho advokáta Jiřího Vlasáka bude uplatňovat nárok na náhradu škody vzniklou odstraněním vrat dál. Tím, že soud podstoupil úřadu věc k prošetření jako možný přestupek, podle Vlasáka potvrdil podezření o možném porušení zákona.